

Nyílt levél minden magyar baptistához!

Kedves Testvérek az Úr Jézusban!

Ezt a levelet elsősorban azoknak a Testvéreknek írom, akik nem Magyarországon élnek. Nincs olyan magyar baptista, akinek valamilyen módon ne lenne kapcsolódása a 150 évvel ezelőtt indult újkori magyar baptista misszióhoz. Ez a misszió akkor természetesen nem a jelenlegi Magyarország felé irányult, hanem az egész Kárpát-medencét megcélózta. Ezért lehetséges például az, hogy ma a világ legnagyobb magyar baptista gyülekezete nem a mai Magyarországon, hanem Romániában, Erdélyben van (Nagyvárad), vagy hogy az elszakított területeken több magyar baptista él, mint a mai Magyarországon.

A magyar misszió bölcsőjéhez hívunk minden magyar baptistát, éljen bárhol a világon. Ünnepre hívunk Benneteket, Testvérek. Születésnapra! Megemlékezésre, hálaadásra, soraink rendezésére; hisz a történelem okán, vagy a mi hibánkból, ezek a sorok rendezésre szorulnak.

Hívunk Benneteket a testvéri kapcsolat megerősítésére, ha kell, újbóli kialakítására. Hívunk Benneteket az Úr előtti csendességre, bűnbánatra, megújulásra.

Hívunk Benneteket nemzeti ünnepünkre, augusztus 20-ra, a régi hagyományoknak megfelelően evangélizációs jubileumi konferenciára Tahiba, ahol elődeinkre emlékezve, és az Ige ünnepre hívásának engedve a kürtzengés és az Úr elé vonulás után azt kérjük, hogy adja meg nekünk Isten az újrakezdés és a folytatás kegyelmét, hogy a bűnbánat nyomán a természet templomában

tölts be az Úr Lelke az ő népét, és adjon új erőt mai misszióinkhoz.

Várunk Benneteket, bárhol is éljete, elsodortan, vagy választott új hazában, az óceánon túl, vagy itt a Kárpát-medencében. Vonuljunk az Úr elé, – ahogy minden zsidó igyekezett arra évente – mi, magyarok legalább 50 évenként! Várunk Benneteket azzal a szeretettel, amelyet az Úrtól nyertünk. Tegyétek félre az akadályokat!

Semmivel sem voltak jobbák a körülmények akkor, amikor elődeink egybegyűltek. A fénykép, amelyet a levélhez mellékelek, egy régi levelezőlap Tahí táborról. Talán valaki fölismeri magát, vagy meg tudja írni a szerkesztőségnek, hogy mikor készült a kép. Az utazási lehetőségek sem voltak jobbák akkor... de talán (vagy biztosan?!) nagyobb volt a szeretet, az összetartozás érzése.

Ahhoz, hogy a 150. jubileumi év lelki fordulat kezdetét jelentse, megújulást, megszentelődést, először le kell győzni gyanakvásunkat, előítéleteinket, szeretetlenségünket, nekünk itt e házban, s Nektek, Testvérek, bárhol a világon, és találkozni *kell*, beszélgetni *kell*, imádkozni *kell*, új közösséget építeni *kell*!

Nagy örömmel adunk helyet bárhonnan érkező testvéreknek, gyülekezeti küldötteknek az ünnepi zászlós menetben is.

Tahiban nincs szükség előzetes bejelentkezésre, de ha tehetitek, értesítetek minket akár telefonon, akár levélben, érkezéseitekéről, ha részt kívántok venni a zászlós menetben. Hozzátok el gyülekezetetek régi vagy új zászlóját!

(Folytatás a 239. oldalon)

Egy konferencia résztvevői Tahí-táborban

Krisztus újabb tanítványa, Lévi

Az Úr Jézus elhív egy vámszedőt, Lévit (más néven Mátét) az Ő követésére. Eből azt látjuk, hogy nem csak erkölcsös környezetből hív el magának az Úr követőket. Tudvalevő, hogy a vámosok – mivel pénzzel, vagyonnal dolgoztak – gyakran csaltak, legtöbbször bűnben éltek. Mást is hívhatott volna az Úr Jézus az ő követésére, de választása Léviére esett, aki azután igen hálás volt a személyes megszólításáért. Ez többet jelentett számára foglalkozásánál is, és mindannál, ami ezzel együtt járt.

Háláját lemondással juttatta kifejezésre: mindent otthagyott, s ment Jézus után, ezenkívül ünnepi vacsorát is rendezett, amelyre elhívta még munkatársait is, de elsősorban Jézust és tanítványait.

Az írástudók és a farizeusok szinte mindig ott voltak, ahol Jézus megjelent. Most sem azért voltak Lévi házában, hogy – miként a tanítványok – együtt örüljenek az örülől. Általában a zúgolódás, köztökdés, ellenkezés volt rájuk jellemző. Nem helyeselték Jézus mentő szándékát. Meg is kérdezték tőle, miért eszik a bűnösökkel együtt. – Jézus megmondta nekik az ő küldetésének lényegét: „Nem azért jöt-

tem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket a megtérésre.”

Jézus Krisztusban személyválogatás nélküli szeretet van. Mindenkor kész megfelelni még az ellenséges kérdezőknek is. Látjuk, hogy nem csak szolgálata kezdetén, hanem aztán is hívott el követőket, tanítványokat.

Mi, akik bűnösök vagyunk, higgyük el, hogy helyzetünk nem reménytelen! Hiszen érettség is jött e földre az Úr Jézus. Nemcsak meghalt bűneinkért, hanem elhívott követésére is, és feladatokkal is megbízott. Egyikünk ilyen, másikunk olyan megbízást kapott az Úrtól. Nemcsak különbözőek talentumaink, hanem mennyiségre nézve sem egyformák. Legyünk érte nagyon hálásak Urunknak! Érteljük kegyelmét és megbízatását!

Számoljunk azzal is, hogy nem mindenki lesz egy nézetten velünk! Mindig lesznek ellenségeink. Maga a Sátán azon van, hogy elkedvetlenítsen, amikor ilyen kijelentésekkel ostromol: „Nem is olyan fontos az Úr követése! Nem kell annyira komolyan venni az Ige cselekvését! Mit bántok bűneid miatt? Nálad bűnösebbek is vannak!”

Amint az Úr Jézusnak voltak ellenségei, nekünk is lesznek; ezt tartuk szem előtt! S ha bírálát ér bennünket a világi szokásoktól való elkülönülésünkért, mert helyette az istenfélelmet választottuk, ez ne okozzon meglepődést! Ne adjuk fel semmi áron istenfűségünket múlt, hiábavaló dolgokért! Akkor se, ha kiközösítés, meg nem értés lesz osztályrésünk! Bízunk Atyánk oltalmazó szeretetében, aki majd igazságot szolgáltat ellenségeinkkel szemben!

Valamiről le kell mondanunk, ami eddig Krisztus és közénk ékelődött, s elterelte róla a figyelmünket. Meg kell vizsgálnunk: mi az, amit előtérbe helyeztünk, s inkább szerettünk, mint Jézust! Lehetnek ezek olyan szokások, amelyek lelkiünket később megkeményítették. De most az ő követésével együtt olyan lelki rugalmasságot is nyertünk tőle, amellyel könnyebben lemondhatunk az eddigi bálványainkról. Pl. túlzott anyagiasság vagy időnk helytelen kihasználása.

Szolgáljuk az Urat hűséggel, önzetlennül, értékeljük megmentő kegyelmét, s ezáltal segítségünk hozzá másokat is!

István Ibolya

A missziói titkár beszámolója

Két felhívást szeretnék a testvérek figyelmébe ajánlani.

1. A Misszióbizottság július 3-i ülésén pályázat kiírásáról határozott, ezzel is segítve a gyülekezetek evangélizációját.

MISSZIÓI PÁLYÁZAT

A Misszióbizottság pályázatot ír ki elsősorban a 20 tagnál kevesebbet számláló újonnan alakult gyülekezetek, szórványgyülekezetek, kis gyülekezetek evangélizációs programjainak támogatására.

A pályázat alapját a Déli Baptista Szövetség 1996. évi célado-mánya képezi. A pályázaton összesen megnyerhető összeg 850 ezer Ft.

A támogatás csak meglévő helyi források kiegészítésére szolgálhat, amely bérjellegű kifizetésekre, utazási- és étkezési költségterítésre nem használható fel.

(Felhasználható: terem-bérlés, szórólapok, evangélizációs kiadványok... stb. költségeink támogatására)

Egy-egy pályázónak maximum 100 ezer Ft adható.

Pályázni a missziói titkártól igényelt pályázati űrlapon lehet. A pályázók a megnyert összeget az általuk megelőlegezett kifizetéseket igazoló számlák alapján kapják meg.

A pályázat benyújtásának határideje: **1996. szeptember 13.**

A pályázatokról a Misszióbizottság 1996. szeptember 17-én dönt.

A pályázatról bővebb felvilágosítást a missziói titkár ad.

2. Felhívás imádkozásra

Pál apostol leveleiben gyakran olvashatjuk, hogy nagyon sokat imádkozik a gyülekezetekért. Hálát ad létezésükért (még a korinthusiakért is!), könyörög hitben való növekedésükért, eredményes szolgálatukért.

Imádkozik az evangélium előtt megnyíló ajtóért, szeretetteljes testvéri közösségekért... Amíg ő szüntelen imádkozik, imára buzdít másokat is.

Ma is ismert törvényszerűség: alázatos imaélet nélkül apad a testvéri szeretet, bomlik az egység, megáll a gyülekezet hitbeli növekedése, nem gyarapszik üdvözülőkkel a közösség.

Hála Istenünknek a gyülekezeteinkben tapasztalható szeretetért, az egység látható jeleiért, a hitben növekvő testvérekért, a bemelegítésekért... Sok-sok imameghallgattatás jelei ezek.

A fentebb megfogalmazott értékekből még többre lenne szükségünk. Ennek érdekében imádságra hívom az ország testvériségét. Időseket, fiatalokat, szórványban élőket és nagy gyülekezetek tagjait. E témáért rendszeresen imádkozókat és most bekapcsolódókat. *Minden hétfőn este 6 és 9 óra között legyünk egygye az imádságban.* Otthon egyedül, a családi áhítatokon, házi istentiszteleteken, külön e célból szervezett gyülekezeti alkalmakon.

Bárcsak eljönne gyülekezeteinkre, egész közösségünkre a megújulás, az ébredés ideje. Urunk tisztítsa meg bennünket bűneinktől, újítsa meg a testvéri szeretetben, adjon nagyobb éhséget az ige után, buzgóságot adjon az imádkozásra, ajándékozzon meg tetteinkben megnyilvánuló felelősségérzettel az elveszettek iránt... A jövőben egy-egy konkrét ügyben is szeretném imádságra kérni a testvéreket.

Várom az imameghallgattatásokról szóló híreket, hogy együtt örülhessünk az örülőkkel.

„Kérjete, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.” (Mt 7:7).

ifj. László Gábor

BILLY GRAHAM KITÜNTETÉSE

Billy Graham evangélizátor és felesége május 2-án Washingtonban elnyerte az Amerikai Egyesült Államok Kongresszusának legmagasabb kitüntetését. A kongresszus aranyéremmel díjazta a házaspárnak „a morálhoz, a faji kapcsolatok javításához nyújtott kiemelkedő hozzájárulását”. A baptista Billy Graham több mint ötven esztendeje prédikál.

A SZOLGASÁGOT VISSZASÍRÓ NÉP ÍTÉLETE

4Mózes 11:1-15, 30-35

A NÉP MAGATARTÁSA hálátlan, hitetlen és lázadó. Nagyon hamar elfelejtették a rabszolgasors égbekiáltó nyomorúságát. Siránkozásuk, a szépnek látott múlt, a kilátástalannak ítélt jövő: lelki vakság. Az volna természetes, ha hálával és a hit gyermeki bizalmával dicsőítenék az Urat, de tévelygő szívük erre képtelen. Pedig Isten már bizonyított, és a jövőre vonatkozó ígéretei is változatlanok. Amit az Úr ígér és garantál, az biztos.

A hitetlenség útja pusztulásba vezet. „Ha keseregne a szívem, és sajogna a bensőm, akkor olyan ostoba és tudatlan volnék veled szemben, mint az állat” – mondja a zsoltáríró (73:21-22). Bizonyára a csökönyös, engedelmeskedni, indulni, húzni nem akaró igavonóra gondol. Hozzánk sem illik, részünkről is méltatlan dolog az aggodalmaskodás, elégedetlenség, panaszkodás, zúgolódás és engedetlenség. Ne szomorítsuk Istenünket, ne vonjuk magunkra haragját és ítéletét. Rajtunk gyakorolt kegyelme ne legyen hiábavaló, ne végződjen kudarcra, tragédiával az, ami jól kezdődött. A hálás szív hitével, bizalmával értékeljük Urunk kegyelmét, hogy megváltott életünk célba érjen. Megpróbáltatásaink között is maradjunk hűségesek szabadító Urunkhoz.

ISTEN HARAGJA, ÍTÉLETE – az én-központú emberi gondolkodás viszolygó értetlenséggel, megbotránkozással hallja. S ha saját gonoszsága veri, elpártolása fenyegeti (Jer 2:19), dühödten fordul Teremtője ellen egyén és közösség. Pedig „nem a porból támad a hamisság, és nem a földből sarjad ki a vész, hanem az ember szüli a vészt, melynek szikrái magasba szállnak” (Jób 5:6). Nem lehet büntetlenül vétkezni, a kegyelemmel visszaélni. A bűn valóban bűn, nem „csak” gyalogság, emberi gyengeség, betegség... Isten akkor is lát és hall, amikor bántjuk. Isten kijózanító, megtérésre alkalmat nyújtó ítélete elérte célját. Mózes közbenjáró imájára megszűnt a tűz. „Ha nyomorúságban leszel, és utolérnek mindezek a dolgok, de végül megtérsz Istenedhez, az Úrhoz, és hallgatsz a szavára, akkor mivel irgalmas Isten az Úr, a te Istened, nem hagy cserben, és nem hagy elpusztulni” (5Móz 4:30-31).

A vándorló Izráelhez gyülemező nép csatlakozott. Innen-onnan verbuválódott semmirekellő, kétes elemekről van szó, akik önző, élősködő céllal tapadtak a táborra. Izráel számára csapdává, a gonoszság erjesztő kovászává lettek. Szót kértek, jogot formáltak, hangadókká váltak. Az Úrra és vezetőjére nem figyelő nép fogékonyan és teljesen a befolyásuk alá került: „Izráel fiai ismét siránkozni kezdtek...” Istenük hatalmát kétségbe vonták, a mannát megvetették és visszasírták Egyiptomot. Az elégedetlenség, hálátlan lázadás bűne újra elhatalmasodott.

ISTEN NÉPE KÖZÖTT előfordultak kéretlen hangadók, tanácsadók, Mózeset és az Igét kritizálók, becsmérlők. Az ő céljuk nem az üdvösség, csak a testi-lelki élősködés, akaruk érvényesítése, hiúságuk és uralkodó természetük kiélése, az Úr örökségének birtoklása (Mt 21:37-39). Nagyon nehézé vált Mózes szolgálata, amikor nem Istene, hanem befolyásolóira hallgatott a nép.

A Sátán mindig a vágy, a kívánság felkeltésével ejtette meg az embert. Ezzel az ősi módszerével, a hiú, testi, földi, bűnös vágyak gerjesztésével dolgozik ma is. Bárcsak felismernénk és elleanállnánk, mint az Úr Jézus (Mt 4:1-11)!

Isten megmutatta hatalmát a hitetlen, őt kísértő népen: adott neki húst bőségesen. A nép féktelen mohósággal látott az evésnek. Ez lett a veszte. Az emberek megásták maguknak a telhetetlenség sírját.

Milyen más lenne, ha Isten a hitünket jutalmazhatná meg földi és örök javaival! Nem kellene megszégyenítenie hitetlenségünket. Az istenfélelem útja áldás, a hitetlenségé halál és kárhozat.

Szilágyi Sándor

Könyörgés

*Téged hívunk, Örök Változatlan,
Akinél lelkiünk nyugalmat talál,
pihenjen meg rajtunk tekinteted,
annak fényében oszlik a homály!*

*Gyötrelmünkben imáinknak szárnyán
járulunk Eléd. Fogadd énekiünk!
Magasztos percek áhítatában,
hatalmas Isten, maradj velünk!*

*Az ellenség itt pusztít a Földön,
fertőzött világunk romlásba dől;
add, hogy rémítő áradatában
elrejtőzhessünk a gonosz elől!*

*Építsd bennünk azt a biztonságot,
lelkiünk reményből szőtt tiszta vágyát,
hogy bármilyen békétlen az élet,
Tieid a békét megtalálják!*

*Téged hívunk, Örök Változatlan,
Te formáld hitünket bennünk mélyen,
hogyha egyre nagyobb próbák jönnek,
aki Benned hisz, többé ne féljen!*

Dani Zoltán

Nyílt levél minden magyar baptistához!

(Folytatás a 237. oldalról)

Mivel sokezer résztvevőre számítnak, a konyha kapacitása miatt nem tudjuk vállalni mindenki étkeztetését, a büféket azonban természetesen igénybe lehet venni.

„Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, mikor együtt lakoznak az atyafiak!” (Zsolt 133:1)

„Örvendtem, mikor mondták nekem, menjünk fel az Úrnak szent házába” (Zsolt 122:1)

„Jöjjetek el, örvendezzünk az Úrnak, vigadozzunk a mi szabadságunk közziklájának! Menjünk elébe hálaadással; vigadozzunk neki zengedezésekkel! Mert nagy Isten az Úr, és nagy király minden istenen felül.

Mert ő a mi Istenünk, mi pedig az ő legelőjének népei és az ő kezének juhai vagyunk; vajha ma hallanátok az ő szavát.” (Zsolt 95:1-3,7)

Testvéri szeretettel:

Dr. Almási Mihály szövetségi elnök

Ui.: A testvéri közösség építésének kiváló alkalma lehet a zánkai 3 napos nemzetközi magyar baptista konferencia is október 4-6-ig. Ennek előzményeiről a későbbiekben még részletesen írok.

„Végezetre, atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljete, vigasztalódjatok, egy értelemben legyetek, békességben éljete; és a szeretetnek és békességnek Istene lészen veletek.” (2Kor 13:11)

Dr. A. M.